

Krótki přehlad
serbskeje řečnicy.

Kurze Übersicht
der oberwendischen Grammatik.

A. Zynkosłowjo — Lautlehre.

Serbske abejcej. Wendisches Alphabet.

a b ě c é ě d dž e ě f g h ch i j k kh l ĺ m n n̄ o ó p p̄ r r̄ s š
t u v w w̄ x y z ž

q v x jenož w cuzych słowach — nur in Fremdwörtern,

za q x móžeš tež kw ks pisać — für q x kann man auch kw ks schreiben.

1. Samozynki — Vokale — Selbstlaute:

a) twjerde — harte: y, rědko — selten e, b) mjehke — weiche: i ě e, c) twjerde abo mjehke — harte oder weiche: a o ó u.

2. Sobuzynki — Konsonanten — Mitlaute.

a) twjerde — harte: c s z, d t ĺ, b) mjehke — weiche: é ě dž, g h ch k kh, ř š m̄ n̄ p̄ r̄ (w̄ c), c) twjerde abo mjehke — harte oder weiche: b f m n r p w.

B. Prawopis — Orthographie.

1. Wulke pismiki pisaju so jenož: a) na spočatku sadow, b) we swójskich mjenach a jich přidawnikach: Serb, Němc, Čech, Bólesław Khrobły, knjez Holan, Krawcecy, Budyšin, Čertownja, Holanowy klobuk, Budyške torhošćo, Lawska Wulica, Lubijska Hora, Wusmužowa Hora, Zeleny Doł, c) Bóh, Zbóžnik, Boži, Wumožnikowy, Swjaty Duch, d) naměstniki Ty Twój, Wy, Waš w listach a w narěči.
2. Cuze słowa z wuwzaćom swójskich mjenow pisaju so po móžnosći serbski, zanjechaj dwójne sobuzynki a njeserbske pismiki, na př.: filosofija, gimnasij, gymnasij, koncesija, likwidacija, muzej, prelat, prałat, preses, program, protokol, tekst, ženij, žurnal.
3. Džělenje zlóžkow: a) při wjacorych sobuzynkach stajamy telko sobuzynkow na naslědowacu rjadku, kelkož zamóžeju samostatne słowo započinać, na př.: do-bry (brać), čo-pły (płony), po-zdže (zdžělic), wo-srjed-ki (srjeda), ale hewak: wój-na, loh-ki, šćer-ni-šćo, b) Zestajane słowa džěla so po svojich džělbach: na př.: bjez-bóž-ny, čest-ny, do-wu-do-społ-njeć, rost-li-na, wot-ra-da, za-kład-ny.